

часу за: ультрасубстанціями у нігтях та волоссі голови наркомана; мікрівідображеннями зміни внутрішніх органів наркомана; факт наркозалежності за мікрівідображеннями зміни кров'яних тілець та інших складових елементів крові наркомана; факт зберігання та транспортування наркотиків за мікросубстанціями обміну від наркотиків та від сховищ чи предметів транспортування (ультрасубстанції наркотиків пронизують поліетилен та інші традиційно герметичні матеріали; легко адсорбуються текстильною тканиною та іншим одягом наркомана) [1, с. 329].

Також варто зазначити, що велике значення в протидії даним видам правопорушень є також їх попередження профілактика. Міжнародна спільнота й Україна встановлюють правові основи діяльності у сфері протидії незаконному обігу наркотиків з метою охорони здоров'я громадян, державної і громадської безпеки. Національне законодавство про незаконний наркообіг складається з норм, що містяться в міжнародних договорах, ратифікованих Україною – Женевській Конвенції «Про заборону незаконної торгівлі наркотичними засобами» 1935 р., «Єдиній конвенції про наркотичні засоби» 1961 р. та ін. [2, с. 74].

Література

1. Курс лекцій з криміналістики: навч. посіб. / О.А. Кириченко та ін. Миколаїв: ЧДУ, 2014. 346 с.

2. Літвінова І.Ф., Гурченко О.Ю. Державно-правовий вплив на сферу незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів в Україні. *Журнал східноєвропейського права*. 2021. № 94. С. 68-77.

УДК 37:351.74(4)(043.2)

Козинець О.Г., к.і.н., доцент,
Желай В.М., здобувачка вищої освіти,
Національний університет «Чернігівська політехніка»,
м. Чернігів, Україна

ЩОДО ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ПРАВООХОРОНЦІВ У КРАЇНАХ ЄВРОПИ

Проблема підготовки висококваліфікованих фахівців правоохоронних органів актуальна для всіх країн світу, в тому числі й для України.

Слід зазначити, що за межами України накопичений значний і різноманітний досвід підготовки правоохоронців. Повне і глобальне висвітлення проблем організації та здійснення підготовки правоохоронців у різних країнах вимагає особливого вивчення, використання великої кількості інформації загально-правового, відомчого, нормативного, організаційного, фактичного, оперативного, статистичного, психологічного, навчального, методичного характеру. Освіта та навчання

правоохоронців є основою цілісної системи внутрішньої безпеки.

Система підготовки правоохоронців неоднакова в європейських країнах. В одних країнах навчальні заклади, що здійснюють підготовку правоохоронців, є частиною національної системи освіти, а в інших країнах їх навчання орієнтовано на вузькопрофесійну підготовку.

Загалом, європейська система освіти правоохоронців не робить відмінності між професійною підготовкою та професійною освітою. За основними освітніми показниками підготовка правоохоронців у відомчих навчальних закладах відповідає підготовці у закладах вищої освіти. Т.т., існує такий рівень освіти, який ні в чому не поступається цивільному, а дипломи використовуються поза поліцією.

Взагалі, підготовка правоохоронців у країнах ЄС має три-рівневу структуру, за допомогою якої досягається взаємодія та інтеграція з неспецифічними національними системами освіти:

1) первинне навчання осіб, які вступають до поліції, у навчальних закладах, як правило, здійснюється територіальними органами поліції. Ці заклади надають повну середню освіту або середню професійно-технічну освіту;

2) багатопрофільна підготовка працівників поліції різних спеціальностей у відомчих навчальних закладах або навчальних центрах під керівництвом центральних (територіальних) служб поліції. Цей рівень у цілому відповідає бакалаврському рівню освіти;

3) навчання вищого та вищого управлінського складу поліції – офіцери поліцейських академій, навчальних центрів чи інших відомчих навчальних закладів, а також загальноосвітніх вишів за спеціальними програмами, пов'язаними з поліцією, правом, управлінням тощо. Мінімальним є ступінь бакалавра, а максимальним – ступінь магістра.

Зазначимо, про підготовку поліцейського персоналу в Німеччині. Тут вона здійснюється в рамках програм, що розроблені Академією поліції. До підготовки поліцейського в Німеччині ставляться вкрай серйозно – це єдина країна, де навчання поліцейського коштує 60 000 євро і триває 2,5 роки. На першому році навчання увага приділяється основам теорії та практики поліцейської діяльності, а потім рік служби в активних підрозділах під керівництвом досвідчених наставників, потім ще півроку теоретичної підготовки, яка закінчується іспитом на звання поліцейського [2].

Під час практичної підготовки майбутні поліцейські освоюють різноманітні навички: від погоні на автомобілях у міських і сільських умовах до стрільби по рухомих цілях. Особлива увага приділяється загальній фізичній підготовці, плаванню та заняттям різними видами спорту [3].

Теоретичний курс включає вивчення законів, як федеральних так і окремих земель, розслідування злочинів, основ транспортного

регулювання, методів надання першої допомоги, проблем взаємодії з населенням.

Французька модель професійної підготовки працівників поліції має багато спільного із системою професійної підготовки МВС України. Насамперед мова йде про потужну загальнотеоретичну підготовку та централізовану координацію діяльності відомчих навчальних закладів, що значною мірою пов'язано з централізованою структурою побудови органів внутрішнього справ у цих державах. Однак існує і відмінність, що полягає у підходах до професійної підготовки керівних кадрів. В Україні спеціальні програми вищої професійної і додаткової професійної освіти реалізуються у відомчих закладах вищої освіти. А у Франції співробітників поліції вищої ланки разом із кадровими поліцейськими набирають із числа цивільних осіб з університетською освітою, яку можна отримати в будь-якому навчальному закладі, а не тільки у відомчому [1, с. 195].

Отже, можна зробити висновок, що підготовка поліцейських у європейських країнах здійснюється на достатньо високому рівні і Україна має брати приклад із підготовки поліцейських у цих країнах. Урахування позитивного зарубіжного досвіду сприятиме ефективному вдосконаленню системи підготовки майбутніх офіцерів Національної поліції України.

Література

1. Бесчастний В.М. Перспективи реформування органів внутрішніх справ України крізь призму західноєвропейського досвіду. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2011. № 3. С. 188–200.

2. Даниленко О.Б. Особливості професійної підготовки фахівців правоохоронних органів в навчальних закладах провідних країн НАТО. *Вісник Національної академії державної прикордонної служби України*. 2015. Вип. 5. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadped_2015_5_6 (дата звернення 09.01.2022)

3. Програма навчання кадрів поліції та порядок проходження служби поліцейськими Німеччини та Бельгії. URL: <http://www.edudirect.net/sopids-407-1.html> (дата звернення 09.01.2022)